

sonnetten en electronics
c. gijzen mr. colori

DE WOORDEN
EN DE
BEELDEN 2

Colofon

Concept and project: Mr. Colori / C. Gijsen
Publishing: The Museum of Instant Images
Design: Toon Joosen
Translations: Erik Honders
Support: DOCG
Les mots et les Images - R.M.
The Maccabees - J.B.
dead sculptures / living poets

© 2012 Bahama Press Tilburg / Chaam
Femmes Fatales Productions
Courtesy BNIJ / DGH / B-Ice
website: <http://www.colori.nl>
blog: <http://colorimii.blogspot.com>
e-mail: mii@colori.nl

Limited edition of 100 copies

DE WOORDEN EN DE BEELDEN 2

strijd en huwelijk
Seasons, Saints and Sinners

sonnetten van C. Gijsen

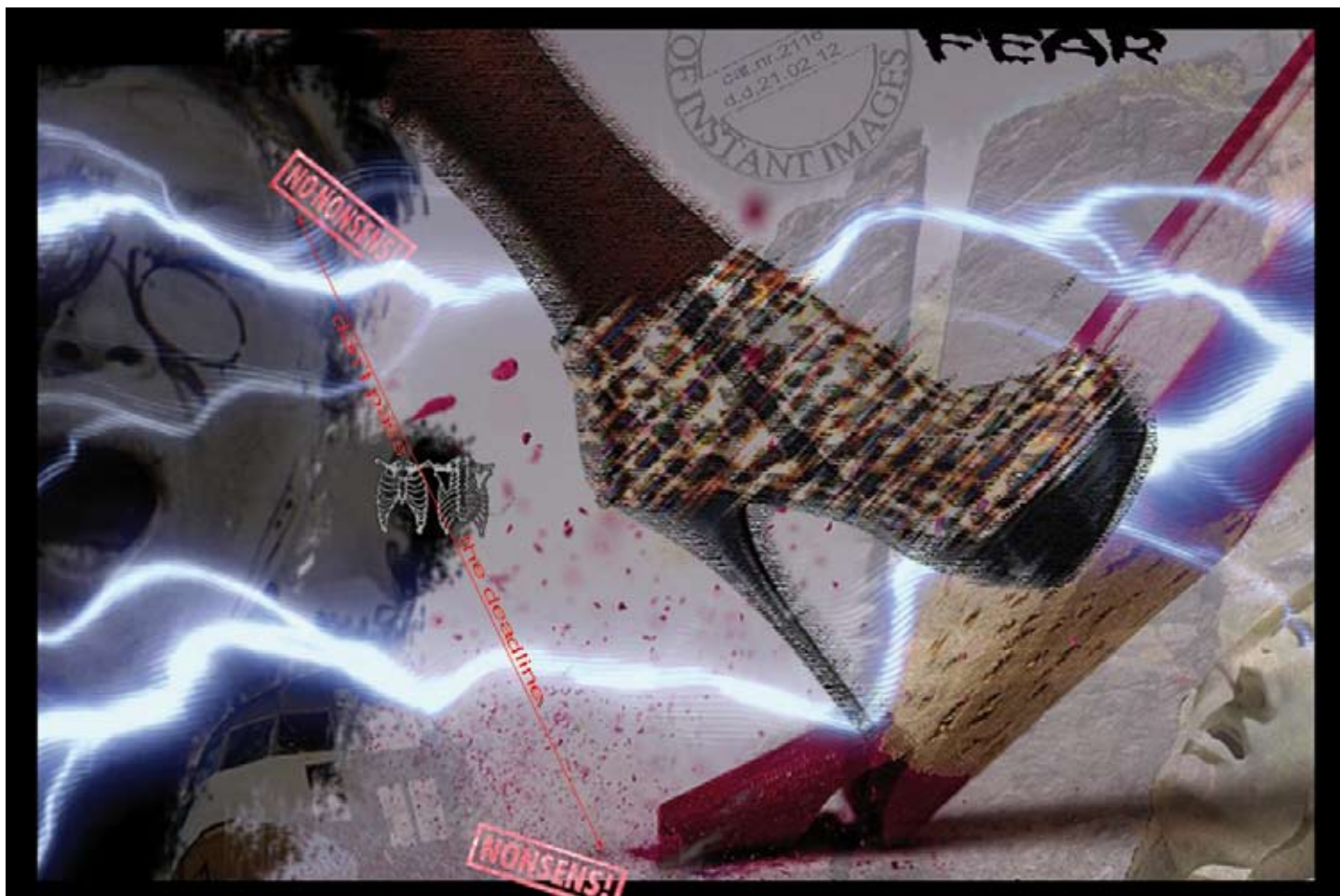
met vertalingen van E. Honders

electronics van Mr. Colori

The Museum of Instant Images

3up

■
Shattered red / FEAR / paura

The Museum of Instant Images - Mr. Colori

cat.nr.2116 d.d.20.02.12

electronic / instant colour nr.97

lost planes nr. 60

■

Drift (een studie in vier sonnetten)

1.

Je kon niet meer opschrijven wat je er van vond,
De potloden verkrumelden in je handen;
De woorden vloeiden ook al niet meer uit je mond:
Zinnen brokkelden tussen je taaie tanden.

De geluidloze schreeuw teisterde je oren,
Door ieder genegeerd, hun doodsheid lapidair;
Machteloos gesticuleren, nooit verkoren
Als kijkspel door de anderen - tijdloos vulgair.

Een wajangspel voor blinden moest je opvoeren,
Je zong je aria's voor een dovenpubliek.
Nooit werden je prestaties gezien, je stoere

Armen hielden vrouw noch kind, hun zwarte repliek
Zoemde in je hersens, hun kritiek bleef koeren.
Je werd dictator in je eigen republiek.

Rage (a study in four sonnets)

1.

Your skill in putting thoughts on paper going,
you found your pencils crumbling in your grip;
words came from your mouth in drips, had stopped flowing,
with phrases stumbling over sticky lips.

The silent scream wreaked havoc on your ear;
ignored in stony apathy by all,
you gestured vainly, unwatched and uncheered
by the timelessly vulgar: no one's ball.

You had to play with shadows for the blind,
and for deaf audiences you sang your song.
What you achieved was never seen, your strong

arms held wife nor child; buzzing in your mind,
their harsh replies kept cooing what went wrong.
Czar of a republic, you stayed behind.

Splitrock - 3 monoliths / DESPAIR / disperatione

The Museum of Instant Images - Mr. Colori

cat.nr.2101 d.d.30.01.12

electronic

lost planes nr. 56.

Drift (een studie in vier sonnetten)

2.

Eerst het zachte kloppen achter de slapen,
Onachtzaam nog, haast naïef, of je niet weet
Wat komen gaat, de ontkenning als de reet
In de muur: kun je nog vergeving rapen?

Maar de opening te klein, een illusie
Van vrijheid, immers, de hand trilt al, pulseert,
Je huid ademt hijgend, bloed accelereert,
Rauw de kleur; ruik de vuige geurenfusie.

Straf wordt opgelegd, boete beleden, niet
Bedacht door laffe wetten in woord gezet.
Het moet echt zijn, dierlijker, niet hypocriet.

Gedachten zijn monsters, een grauw martelbed
Van angst en twijfel; liever de monoliet
Van actie, niemand die je nog iets belet.

Rage (a study in four sonnets)

2.

Soft throbs near the temples, almost neglected,
come first. Naively, as if you're letting sink
in what's coming, denial still looks like a chink
in the wall: can forgiveness be collected?

The gap is too small, though, just an illusion
of freedom, for your hand now trembles, pulsates;
your skin breathes pantingly, blood accelerates;
hues turn harsh; smell that stench of smells in fusion.

Punishment is imposed, penance is done, not
under wordy codes of law that back away;
not fake, but real and brutish, on the spot.

Thoughts are a grey bed of nails, they just display
your fears and doubts. Therefore, obey the god
of action to find nobody in your way.

DESPAIR

Hercules / RAGE / impeto
 The Museum of Instant Images - Mr. Colori
 cat.nr.2100 d.d.26.01.12
 electronic
lost planes nr. 55

Drift (een studie in vier sonnetten)

3.

Het is de bolbliksem door je aderen,
De schichten van het genot, of is het angst,
Die je vinden, door niets te benaderen.
De vraag: ben jij of is de ander het bangst?

Het is ook de lichtflits in je dwarse neus,
De scherpe reuk die tussen je ogen slaat
En je wilt niets meer, verliest de eigen keus,
Alleen nog doen, geen reflectie, geen beraad.

Het is het pure geluk, het diepste leed,
Het slachtoffer valt samen met de beulsknecht,
Beiden onderdaan van het geraas; de kreet

Klinkt hier als een echo, een woedende specht
Die inhakt op de boom van kennis, geen weet
Van moraal, barbaars, reëel, zo ben je echt!

Rage (a study in four sonnets)

3.

A ball lightning hits your veins, explodes in flares
of fear, which might as well be darts of delight,
who knows? They find you, not going anywhere.
Say: you or the other, who's more terrified?

Then there is a flash inside your crosswise nose,
a pungent smell that strikes you between the eyes.
You stop wanting anything, your free will goes
away; it's do or die, no thoughts, no advice.

This is euphoria and profound distress too;
victim and hangman cannot be disengaged,
they are the same, subject to the din. Despair

cries out, echoes like a woodpecker, enraged,
slashing at the tree of knowledge, unaware
of morals, barbaric, true. It's real. It's you.

RAGE

Drop shadow / **GUILT** / pentimento
 The Museum of Instant Images - Mr. Colori
 cat.nr.2115 d.d.21.02.12
 electronic
lost planes nr. 59

Drift (een studie in vier sonnetten)

4.

In het naijlen van de roes, die tussentijd
Van kakelende stilte en luidkeelse rust,
Ben je zwevend je zware lichaam even kwijt,
Alsof de wind onvoelbaar door je haren kust.

Je wilt hier niet meer weg, transcendentie verslaaft,
Maar de passerende auto's, de gesprekken
Van voorbijgangers trekken je terug, je staaft
Je blikken weer aan de omgeving, de plekken.

Nu, vanzelfsprekend, weer de terreur van de keus,
De morele waag, de slagschaduw van de schuld.
De schade, bepaald door de ander, routineus

Voorzien van het consigne van laf ongeduld,
Weegt zwaar over je, je wordt een kabouterreus:
Kiem van nieuwe drift, nu nog als wroeging verhuld.

Rage (a study in four sonnets)

4.

With your high slowly fading, in the interspace
of cackling silence, of loud calm beyond compare,
you float, your heavy body lost without a trace,
as if, intangibly, warm winds kiss through your hair.

You want to remain there, transcendence is cocaine,
but passing cars, conversations and the faces
of passers-by pull you back; once again, you sustain
your looks by your surroundings, by places.

Now it's back to the terror of options, of course:
the cast shadows of guilt and blame, the moral scales.
The injuries, defined by the other, by force

of habit stamped with yellow impatience, are nails
that grow inwards, you are a giant of details:
the seeds of rage to come, still shrouded as remorse.

GUILT

HSIM I

HOPE / speranza

The Museum of Instant Images - Mr. Colori

Cat.nr.2059 d.d.12.12.2011

dead poets / living statues / electronic / psychecology nr. 132

contribution to: I wish - Stichting IK + Ko de Jonge / Vlissingen / Netherlands

I wish: ik wens

Ik leefde als standbeeld, dichters dood
In mij, de minnaar gesmoord in vrees
En verweerd vertrouwen in een groot
En heel leven met jou, mijn stem hees

Van schril gefluister en schrale drank
Ik, lapidair in een stoel op straat,
Niemand zag mij, slechts de zilte stank
Van eigendunk kruidde mijn geblaas

En daar was de ander: lelieblank
Als in het sprookje, en de wind -zuid-
Ruziënd met haar rok, haar haren

De troost van de opgeschrokken huid
Stroomde in de ziel, sprak zoet van dank
En wensen: poëziegebaren

Wish

My life was statuesque, the poet dead
in me, the lover choking, scared, withdrawn
into some worn trust in what lay ahead -
a lifelong life with you; my voice quite gone

with the shrill whispering and sourish drink.
And lapidary me chaired in the street,
and yet unseen. Only the salty stink
of self-conceit seasoned my silly bleat.

And there she was, the other, lily-white
as in the fairy-tale. The southern breeze
went for her dress and hair in wild commotion,
comfort from a startled skin poured outright
into a grateful soul, so sweetly. Please,
fulfil this wish, set poetry in motion.

Malinconia / zwaarmoedigheyt

The Museum of Instant Images - Mr. Colori

cat.nr.2151 d.d.25.05.12

Psychecolorogy nr. 133 / **lightning nr. 6**

contribution to: **Schooldays in Artlife** - Mr. Colori - Netherlands

Vincent

(de kunst om te leven)

Bij mij stonden de huilers niet aan het graf,
Zij vonden eerst op schrale grond mijn wieg, blind
Van verdriet; een oude, gebruikte vrouw gaf,
Ellebogen in haar schoot, hun het zandkind.

Ik zag zonsopgangen, de bruine akker,
Alleen een vale boerenkar brak mijn blik
Veel later liet de blikkering mij wakker
Liggen op stalen bedden, alleen met ik.

Hoe bezocht mij de duivel -of Sint Lucas-:
Was het geroffel van mijn kleurenstroken
Wel schel en mild genoeg, mijn verweerde hoofd

Haakte naar het kale Noorden, mijn hart was
Door Arles' vrouwen in een flits gebroken
Ik legde mij op de kar die mij was beloofd.

Vincent

(the art of living)

The mourners did not stand sobbing at my grave,
they found my cradle first, on infertile land,
blinded by grief; an old, used up woman gave
it them, elbows in her lap: the child of sand.

I saw the dawns, the amber fields at daybreak,
my glance was only broken by a farm cart;
much later sparkling nights kept me wide awake,
lying on steel beds, with just myself, apart.

Then the Devil came, or St Luke, to test me:
was the ruffle of my coloured brush strokes brash
and mild enough? How my weather-beaten head

yearned for the barren North, how things obsessed me,
Arles women had broken my heart in a flash,
the cart that had been promised me became my bed.

MALINCONIA

Rokjesdag / Nymph

The Museum of Instant Images - Mr. Colori

cat.nr.1538 d.d.21.04.09

electronic

Ice, ice, ijsmeisjes

Psychecolorogy nr. 109

Le Quattro Stagioni

de Lente

De Lente is drie zussen, verbonden
Door onzichtbare dwarslijnen, gouden
Ringen en vijf zwart-witte rashonden
Niemand zal ooit ongeschonden houden

Van 1 van hen, in hun gebarenspeel
Een wufte waaier van toespelingen
En niet na te komen, immers te fel,
Beloften: stremmende staartdelingen

Ik kom binnen op mijn mooist, de spieren
Liggen hard op mijn blauwe aderen
Mijn kersenrode bril verblindt mijn ogen

Want de Lente mag je zo niet vieren
Muzen mag je niet zo benaderen:
Zij stijgen op in juichende bogen

Spring

Spring does not come alone, for she combines
three sisters linked by gold rings, black and white
purebred dogs (five) and unseen transverse lines.
Love one of them and you will feel the bite.

Their gestures are a web where you'll be trapped
in a range of frivolous allusions
and promises too fiery to be kept,
unfulfilled like curdling long divisions.

Then I come in, I look my very best,
the muscles hard and clear beneath blue veins,
my glasses, cherry-red, dazzle my eyes.

This is no way to celebrate Spring's reign,
not how the Muses ought to be addressed,
so curving jubilantly up they rise.

SPRING

Estate / mango tango / Summer Colors

The Museum of Instant Images - Mr. Colori

cat.nr.1536 d.d.02.04.07

electronic - No right hands

Psychecolorogy nr. 101

Le Quattro Stagioni

de Zomer

De Zomer is een bloeiend Meisje, toch
En ten overvloede, omdat voor haar
Niets genoeg kan zijn en vlammender nog
Moet worden in haar liefde, in haar haar

Gloeien de zingzangzengende kleuren
Van korenbloemen, klaprozen, stralen
Zonlicht, alles buitelt en gebeuren
Kan alles nu, meewind vult de dalen

Vecht niet tegen haar en laat haar komen
Laat haar karmozijnen gewelfde mond
Je gezicht bezaaien met het wonder

Van geelgouden passie, al je dromen
Zijn in je hart, pompen razend bloed rond
De kracht is te groot, je hoofd gaat onder

Summer

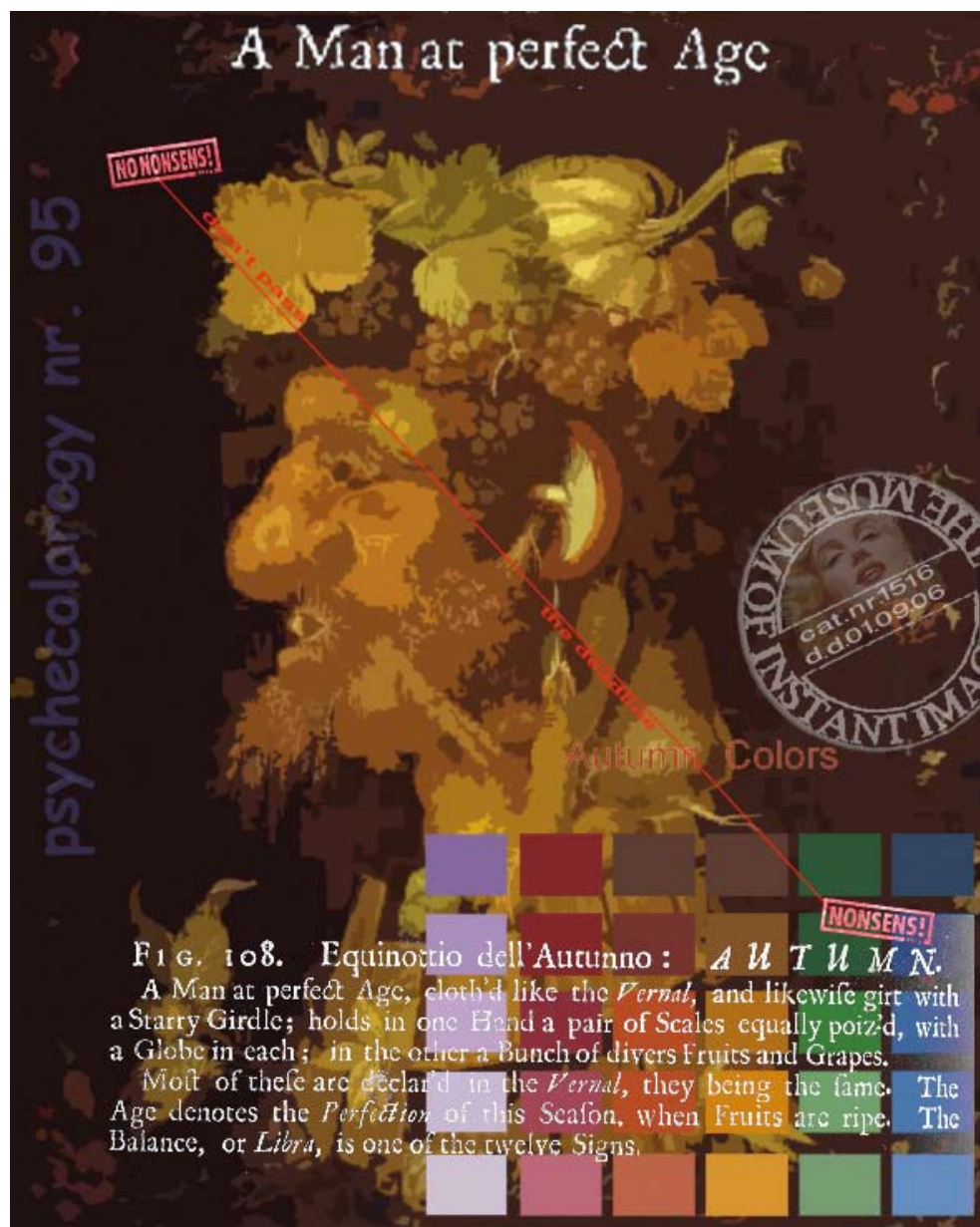
For sure, the summer is a girl aglow,
flowering abundantly, as her share
can never be enough, for it must grow
more flaming in her love. Look at her hair,

it's where the singing singeing colours burn
of cornflower, poppy, sunshine, wild rose.
Everything summersaults, tumbles and turns,
the dales fill with tailwinds, everything goes.

Don't try to fight her, just let her come close,
let all of her curvaceous crimson mouth
get to your face and sow there the wonder

of yellow golden passion, let a dose
of dreams fill your heart, race your blood around:
the force grows too strong, your head goes under.

SUMMER

Autumn Colors

The Museum of Instant Images - Mr. Colori
cat.nr.1516 d.d.01.09.06
electronic

Le Quattro Stagioni

de Herfst

De Herfst is George Clooney, Adonis
Met grijzende tooi, als overrijpe
Druiven die zwaar van hun vocht het gemis
Van jonge moed verzachten, begrijpen

Moet de perfecte man, balans zoeken,
Afwegen waar de oogst het rijkst zal zijn
Hij weet dat er genoeg is, in hoeken
Van zijn kelder wuift weldadig de wijn

Zijn schoonheid stelt gerust, zonder angst en
Zonder schroom schenkt hij nog eens bij, het glas
Gevuld tot de rand, hij drinkt als een kind

De rode avondlucht vult de bangsten
Met oude vrees, maar hij blijft wie hij was
Om zijn lijf waait een eerste, koude wind

Autumn

Autumn is: George Clooney, an Adonis
in greying plumage, overripe peaches,
grapes whose rich juice makes up for what they miss -
the recklessness of youth. All this teaches

the perfect male to understand, to find
his balance, weigh which fields will richly wave
and yield the most. There is enough, the wine
sways mildly round the corners of his cave.

His beauty soothes, his confidence is real,
and, undeterred, he fills another glass,
brimful. A child again, he drinks the flow.

Red evening skies frighten those who best feel
the fears of old, but he stays what he was.

Round his body now the first cold winds blow.

AUTUMN

I N V E R N O. *Winter.*

ZY schilderden dien seer schoonen *Adonis*, voor den Winter, als een Jongelingh in de kleedinge van een Iager, Dit oppgerechte beeld was gestelt op den bergh *Libano*, met een toegedeckt hoofd, en met een treurigh weesen, houdende de slincker hand onder 't aengesicht, en met de rechter hand hielt hy de slippe van 't kleed op, jae 't scheen dat de traenen langhs zijne kaecken afrolden. En dese beeldnisse schrijvense alle den Winter toe. En dit verhaelt *Pierius Valerianus* in 't IX boeck.

Winter Colors

Inverno / winter colours

The Museum of Instant Images - Mr. Colori

cat.nr. 1523 d.d.19.12.06

electronic - Winter Colors - Instant colors - Iceberg Blue

Le Quattro Stagioni

de Winter

De Winter is een aftandse heks, weg
Van de wereld, op een eenzame alp
Brouwt zij haar cocktail van ligusterheg,
Lippenstift, blauwalg en de laatste scalp

Van de laatste Apache die dood viel
Haar gevangen Adonis moet drinken,
Moet lijden, haar berijden, aan haar hiel
Likken, zijn tranen laten verklinken

"Ik kan de Winter niet meer verdragen
Haar ijskoude haat snijdt kleur uit de sneeuw
Laat de warme zon mij wakker kussen!"

Smeek niet, Adonis, ben niet verslagen
Kijk naar de kol, na een dierlijke geeuw,
Baart haar oude karkas licht: drie zussen

Winter

Winter is a run-down hag who, high up
and far from the world on a lonely alp,
concocts her foul cocktail of privet shrub,
lipstick, blue-green algae and the last scalp

of the last proud Apache to drop dead.
Her captive Adonis has to say cheers,
drink to her health, then lick her boots in bed,
suffer and stuff her. He voices his tears:

"I cannot stand this Winter anymore,
her ice-cold hate cuts colours from the snow,
let the sun kiss me awake, melt her scorn!"

Stop begging, boy. Now get up from the floor,
her carcass yawns like a beast. Watch the show,
see light – three sisters – from her being born.

WINTER

Cutty Sark

The Museum of Instant Images - Mr. Colori
cat.nr.1512 d.d.02.05.06

Colori's expedition in Venus's mountain range nr.6

Cutty Sark – The Art of Inversion

Het moment dat de jurk even opwaait
Wordt uitgerekt, omgekeerd, vastgelegd
Op de harde schijf, nog eens omgedraaid
Tot het beeld is, kan worden opgedregd

De heksendans gaat door en opnieuw flitst
De ruig-rode vlam van onbeschaamd haar
Een gloed over het oog en opgehitst
Valt zijn hand over haar borst, geil en zwaar

Maar wie kan een schip naar háár vernoemen
Welke spreuk maakt vurige willekeur
Tot een bedwinger van watergeweld

Alleen de mens, alleen de laffe held
Die de dichter is, verft met die mengkleur
Alleen hij zal met een lach verdoemen

CUTTY

COLORI'S expedition in Venus' mountain range nr.6

Avaritia / Gulsigheyt

The Museum of Instant Images - Mr. Colori

cat.nr.2200 d.d.09.09.12

electronic

psychecolorogy nr.137

Hebzucht

Je was zes en je wilde alles benoemen.
Een minne usurpator - Alexander de
Kleine - nam de wereld over, veranderde
De regels binnen het huis, vergaarde roem en

Lof door alleen maar te fietsen en te praten.
Wat je aanwees, werd van jou, ingenomen met
Gemak en logica; waar de onvaste tred
Van je pootjes klonk, werd soberheid verlaten.

Je dacht dat het allemaal van jou was, meende
Rechten te hebben, vruchtgebruik te bezitten
Over het zichtbare, voelbare; ontleende

Aanspraken aan je jeugd, verstrekte aflaten
Aan je volgers: de dingen begonnen te klitten.
Je keek om je heen, ieder bleek je te haten.

7 Deadly Sins *Mahlerslust*

Greed

You were six, you had to give everything a name.
This pocket-sized usurper, this Alexander
the not-so-great, had become the world's commander.
You changed the house rules, achieved everlasting fame

and won high praise when you biked or only chattered.
You pointed and things were yours. Easy. Your twaddling
conquered with plain logic, the sound of your toddling
small feet on the floor meant all restraint was shattered.

You claimed what was yours by right! That much was clear.
You thought you had the usufructuary rights
to what you saw and touched due to your tender years.

You offered pardons to those who came at your call.
Then things tangled up and you were in for a sight:
you looked around and found yourself hated by all.

AVARITIA

Superbia / BOOK 38

The Museum of Instant Images - Mr. Colori

cat.nr.2113 d.d.20.02.12

electronic

lost planes nr. 57

contribution to: World is a town - Cheryl Penn - South Africa

Hoogmoed

Je was zestien en je leefde onder lafaards
En lage voorhoofden; je woord ging niet teloor,
Maar bleef onbegrepen. Je liep over het spoor
Van genieën en leiders, je stem klonk ontaards

Als je je evangelie dicteerde aan de
Bomen en de vogels: verwaten Franciscus.
Spreken werd preken, groeten een eerloze klus
Voor soldaten, slechts isolement houdt staande.

Er stond niemand naast je, onder je was het druk.
De zelfgekozen hoogte ijelde, oversteeg
Blakend de toppen van het ordinaar geluk

Dat het uitschot hoerig omhelsde om je heen.
Zagen zij niet: hoe zinloos hun bestaan, hoe leeg?
Maar zij hoorden je al niet meer, je was alleen.

7 Deadly Sins *Mahlerslust*

Pride

You lived among cowards and low foreheads: a star,
only sixteen. Your words, though, were of no avail:
not lost, but falling flat. And following the trail
of leaders and great minds, your voice came from afar

when you dictated your holy gospel to birds
in trees, like a St Francis with an attitude.
Speaking became preaching, saluting was eschewed,
a chore for soldiers. Only isolation girds.

No one was beside you, the crowds stayed put below.
Your self-willed height made delirious, you would go
up radiantly past tops of cheap happiness,

whorishly hugged by lowlifes. How could they not know
how futile their existence was, its emptiness?
But they were out of earshot, you were on your own.

SUPERBIA

Accidia - Vadsigheyt, Traegheyt
The Museum of Instant Images - Mr. Colori
cat.nr.2162 d.d.21.07.12
Psychecoloracy nr. 135 / electronic

Luiheid

Je was zesentwintig en wilde niet veel meer,
Opgesloten in een dwangbuis van achteloos
Verkregen luxe: de tijd vergleed met het voos
Vertoon van minachting en vadsige afkeer.

Je wist dat uren te koop waren, zo zeldzaam
Als water in de zee; nooit zou het opraken
En de dagen en de weken werden spaken
In het wiel van je leven: krachteloos telraam.

Je vond geen redenen om iets te versnellen,
De wereld vergleed voor je verlaten ogen
In een cadans die je licht liet overhellen,

Maar nooit kon wegduwen of zelfs maar bewegen.
In je trage nachtmars langs vrouwen en togen
Kwam je, doodmoe, alleen nog maar jezelf tegen.

7 Deadly Sins *Mahlerslust*

Sloth

At twenty-six you cruised in life's slowest lane,
trapped in the luxury in which you wallowed,
there for the taking. And time went by, days followed
days to watch your hollow charade of disdain.

Hours were for sale, you knew, in large supply,
as rare as drops in the sea, a timeless feel.
And days turned into weeks, spokes in your life's wheel:
useless abacus that gave no reason why.

Speeding things up? There were no reasons for it.
before your abandoned eyes the world unfurled
in rhythms that made you lean its way a bit,

but never pushed you forward or off your feet.
In your lethargic night crawl past bars and girls
you only stumbled across yourself, dead-beat.

ACCIDIA

IRA / Gramschap

The Museum of Instant Images - Mr. Colori
cat.nr.2175 d.d.29.07.12
electronic

Toorn

Je was zesendertig en keek nog steeds onrijp
Terug in het gezicht van je vroegwijze kind.
'Hoe kan jij praten, zeggen wat jij ervan vindt?';
Geluidloos schroeide je schreeuw over je luchtpijp.

Zelfverwekt leven vloog je naar de keel en kneep
Door. Je boosheid was vooral overlevingsdrang,
Diende geen ander doel, je liep in kreeftengang
Maar moest vooruit, raakte in een loden houdgreep.

Je voelde geen schuld, anderen legden strikken
En bekortten je adem: je moest dus wel slaan.
Verwijten raakten je niet, slechts speldenprikken

Op een stekelvarken, kritiek smaakte naar niets.
Je was god, niemand mocht nog tegen je opstaan,
Je ging hier weg, schopte tegen de kinderfiets.

7 Deadly Sins Mahlerslust

Wrath

At thirty-six, your maturity still remote,
you looked back into your forward child's cocky face.
'What gives you the right to speak, being so out of place?'
A silent shout rose scorchingly inside your throat.

Self-begotten life flew at your throat, uncontrolled,
and squeezed some more. Your rage served the urge to survive
only. Moving lobster-like, you would not arrive
anywhere soon, caught in this leaden stranglehold.

Was it your fault? Others had put you in this fix.
Had cut short your breath. Striking was your only choice.
Reproaches left you unaffected like pin-pricks

on a porcupine. Criticism tasted flat.
You were a god. No one was to ignore your voice.
You left, kicking the children's bike, startling the cat.

IRA

Volutta / Wellust die haest vergaet
 The Museum of Instant Images - Mr. Colori
 cat.nr.2218 d.d.08.10.12
 psychecolorogy nr.138 / electronic

Wellust

Je was zesenvieftig en geilde op alles,
De stad werd een panopticum van kale lust.
De vrouw kronkelde, zoog, en nooit vond je er rust,
Zei dingen als: "Lik nu ook mijn linkerbal 'es".

Het moest daarna weer anders met weer anderen,
Want de carrousel moest steeds sneller gaan draaien.
Je kon toen alles en iedereen wel naaien,
Dacht je trots, je hoefde niet te veranderen.

Gezichten verdwenen in de vuige maalstroom
Van je fantasie: alleen het positieospel
Van de benen en monden bewoonde de droom

Van je opwinding die je weids wilde rekken.
Vaak werd je wakker in een vijfsterrenhotel,
Keek dan in de spiegel en begon te trekken.

7 Deadly Sins *Mahlerslust*

Lust

You were forty-six and horny for each and all;
the town was a waxwork where bare lust coalesced.
The female writhed and sucked, nowhere did you find rest.
You said things like: "Go on now and lick my left ball."

In other ways and with others you'd do the deed,
spinning the roundabout like it had never spun.
You proudly thought you could fuck each and everyone,
you were so cocky that for change there seemed no need.

Faces got lost in the infamous circle-dance
of your fancy. Only the positional play
of legs and mouths inhabited the frenzied trance

of the thrills you were endlessly prolongating.
You woke up in a posh hotel on many a day,
looked in the mirror and began masturbating.

Invidia / Nijdigheyt

The Museum of Instant Images - Mr. Colori
cat.nr.2219 d.d.10.10.12
electronic

Afgunst

Je was zesenvijftig en wilde je jeugd weer,
Welke heks en trollen hadden die gestolen?
Rancune dreef je over de hete kolen
Van herinnering: je eiste je terugkeer.

Zilveren meisjes, hun huid zo strak als jouw haat,
Meden je grijperige handen, verjoegen
Je blikken met weke wenkbrauwen en vroegen
Nooit, nee nooit, meer om je aandacht: je was te laat.

En de jongens: de negatie van je bestaan,
Buikspierhard bewijs van huidig onvermogen.
Je wilde bijten met stroeve stifttanden, slaan

Met krachteloze handen op een stalen wand.
Je zag de macht en de snelheid in hun ogen,
Zat grijzend tegenover hen en was niemand.

7 Deadly Sins *Mahlerslust*

Envy

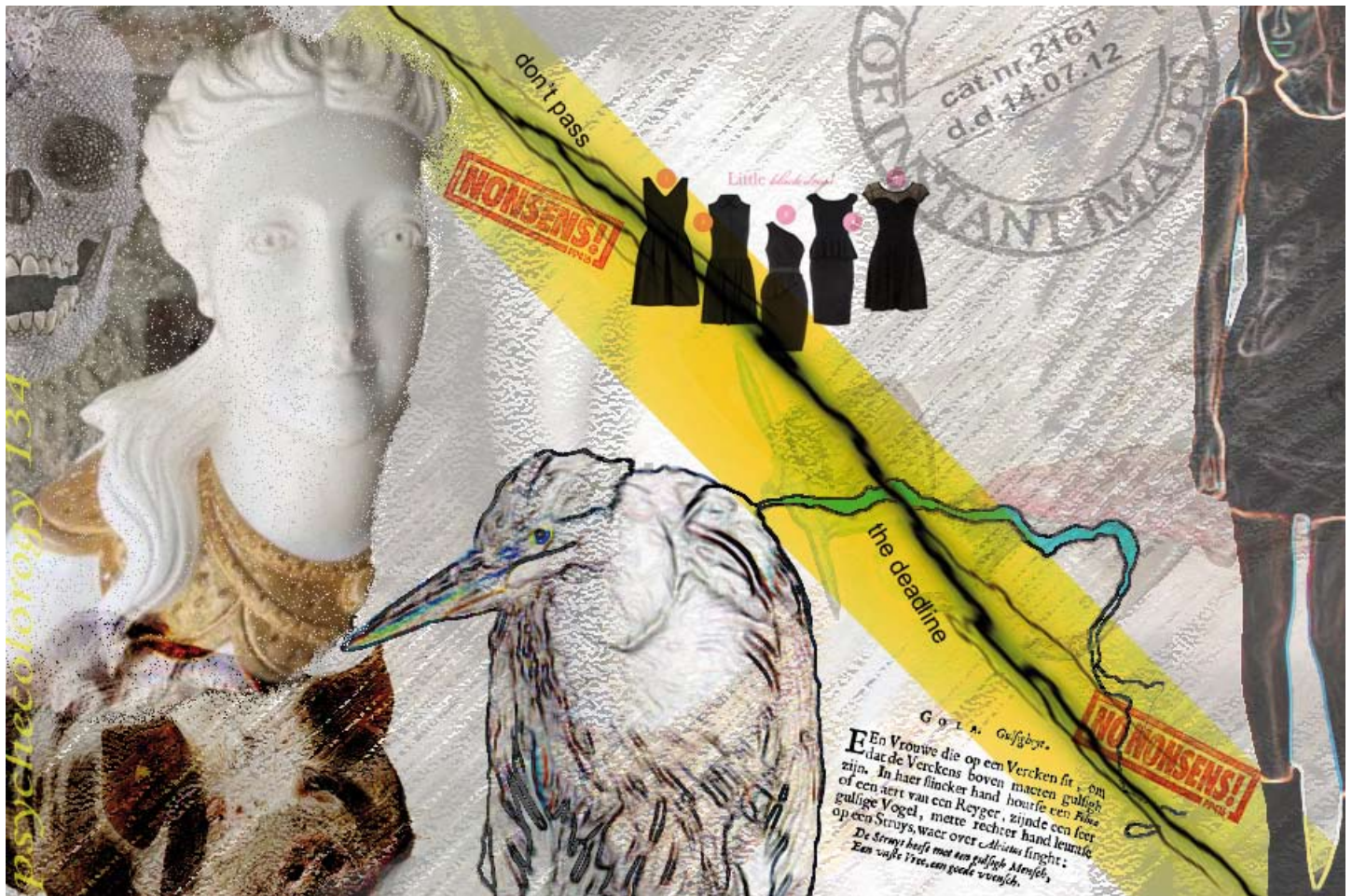
You were fifty-six, and your youth was what you lacked.
What hag or trolls had stolen it from you?
Spite put you on tenterhooks as you chewed
on remembrance. You insisted on going back.

Silver girls, their skins as tight as your tautened hate,
fled your groping hands and dispelled - how sad! -
your glances with softhearted brows. They had
stopped asking for your attention. You were too late.

The boys negated what your life was now about,
were six-pack proof of your now dwindling size.
You felt like biting with stiff false teeth, lashing out

with feeble, inefficient hands at this steel wall.
You saw the pace and power in their eyes,
grinned as you sat facing them, nobody at all.

INVIDIA

Gola / gulsigheyt

The Museum of Instant Images - Mr. Colori
cat.nr.2161 d.d.14.07.12

Psychecolorogy nr. 134 / **black dresses 1 - 5**
electronic

Gulzigheid

Je was zesenzestig en je kreeg geen genoeg
Van je afkeer van het leven, dat je bedroog
Als kind, puber, volwassene en nu de boog
Van je oude lichaam trok in de valse voeg

Van een gekromde ruggengraat: het hield nooit op.
De lange verslaving aan bodemloze haat
Tekende groeven, trok sporen in je gelaat;
Maar je behield de scherpste van een vogelkop.

Vloekend en ketterend bestreek je de straten
En nam alles op wat je zwarte ziel voedde.
Zo deed je het en je kon het niet meer laten:

Je vrat iedereen op die je zag om je heen.
Meer en meer wilde het gat dat in je woedde.
Alles moest nu weg, je was voor altijd alleen.

7 Deadly Sins *Mahlerslust*

Gluttony

At sixty-six, you still hadn't got past the point
of your aversion to life, which had cheated you
as a child, teenager and adult, and now drew
the bow of your old body into the false joint

of a crooked spine. It would never go away.
The long-lasting addiction to bottomless hate
had furrowed your features, drawn deep lines in your face,
but you retained the keen look of a bird of prey.

Vituperating you covered the roads and streets,
absorbing everything that fed your blackened soul.
It's what you had to do, it had you on a lead.

Thus everyone you saw was gnawed down to the bone,
while deep inside of you still raged that hungry hole.
You swallowed everything, forever on your own.

Translation: Renée Delhez / Erik Honders

Stella Maris

The Museum of Instant Images - Mr. Colori
 cat.nr.1871 d.d.28.04.11 / electronic
 Psychecolorogy nr. 130 / lost planes nr. 53
 contribution to: **Mail 2** / Maastricht 2011

Stella Maris

(Dishoek - Madeira)

Zij, de schone Aphrodite, Venus
Ook, Isis is zij als men wil, woestijn-
Bewoners zeggen 'Maryam'; de kus
Van haar, zoet als rijke Madeirawijn

Met zilte ondertonen die haar ziel
Verraden: echt gekend door zeelieden
Die hun trouw, hun hart - een slepend vliegwielt -,
In haar zwarte hand zwemmend, aanbieden

Ik navigeer maar op één ster, mijn boot
Zeilt slechts in een enkele richting, waar
Mijn arendsblik haar in het hemelhuis

Ziet hangen, blauw als de lucht en de baar
O, Maria van de zee, stelp mijn nood
Aan jouw firmament, zeeland, landzee, thuis

ASTROLOGIA. Sterre-giffinge

Een Vrouwe in't blaau gekleert met
Een krans van sterren om 't hoofd. dra-
ge vleugels aen de schouderen
Met Hemels blaen is zy gekleert, om
de sterren in den Hemel staen, en van
haere werkinge doen: en om te verto-
de swaerigheyt, in de begrijpelijkheid
haere verrheyt, soo worden haer vle-
gegeven, diewelcke oock dickwijls niet
standigh genoegh zijnde, soo worde
noch de Adelaer by gevoeght.

Sinners to Heaven

The Museum of Instant Images - Mr. Colori

cat.nr. 2240 d.d.28.10.12

electronic - psychecolorogy nr. 140

electronic

Leef in zonde

De zonden zijn vederlicht vandaag
Zij zweven door de nazomerlucht
Als zeepbellen, klaar om met een zucht
Te sneven, dwarrelen zij omlaag

Wij wensen geen verantwoording meer
Voor de wensen, teleurstellingen
Of triomfen: wij gaan afdingen,
Beschimpen, eisen de ommekeer

Vandaag wint het sentiment, de golf
Overspoelt de dam, de rede: schuim
Ons hart is de vraatzuchtige wolf

Die zijn plaats opeist en geen verzuim
Accepteert: stop meteen met lijden,
Leef de dag die ons gaat bevrijden!

het monster verslagen